

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – București**

Serviciul soluționare contestații 1

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - București

Str.Prof.Dr. Dimitrie Gerota, nr.13, sector 2,
București

Tel: 021.305.70.80; Fax: 021.305.74.44

e-mail: Date.MunBucuresti.MB@mfinante.ro

Număr de înregistrare operator de date cu
caracter personal ANSPDCP: 20494

DECIZIA nr. 337 din 2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XXX SRL
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2016

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul soluționare contestații, a fost sesizată de către Biroul Vamal de Interior București cu adresa nr. X/2016, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2016, cu privire la contestația **SC XXX SRL**, având cod de înregistrare fiscală X/vvvvv, cu sediul social în comuna ... jud. Ilfov, reprezentată prin administrator judiciar XXZ SPRL numit prin Încheierea pronunțată de Tribunalul București în data de 08.07.2010, în dosarul de insolvență cu nr. XXZ.

Obiectul contestației, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2016, redirectionată și înregistrată la organul vamal emitent sub nr. X/2016 și X/2016, îl constituie anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/2016 emisă de Biroul Vamal de Interior București, transmisă prin posta societății și confirmată de primire în data de **30.12.2015**, prin care s-au stabilit accesorii în suma de **X lei**, reprezentând majorări și penalități aferente TVA stabilită prin DRS nr. X/2011.

Constatănd că, în speta, sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 269, art. 270 și art. 272 alin.(2) din Codul de procedură fiscală aprobat prin Legea nr. 207/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de SC XXX SRL.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

I. SC XXX SRL solicită anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/2016 emisă de Biroul Vamal de Interior București, susținând, în esență, următoarele:

Societatea se află în insolvență din data de 08.07.2010, în baza Încheierii pronunțată de Tribunalul București, în dosarul nr. X XAS, fiind aprobat ulterior un plan de reorganizare, prin Încheierea din 01.11.2012. Situația a fost adusă la cunoștința organelor fiscale prin Notificarea transmisă de administratorul judiciar și înregistrată la DGFP Ilfov sub nr. X XAS, atasată în copie.

In cauza sunt aplicabile dispozitiile art 41 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei, care prevad expres ca nici o dobanda, majorare, penalitate de orice fel ori cheltuiala, numite generic accesorii, nu va mai putea fi adaugata creantelor nascute anterior datei deschiderii procedurii insolventei, in speta data de 08.07.2010.

Accesoriile stabilite sunt aferente unei creante nascuta in data de 03.11.2006 - data admiterii declaratiei vamale de admitere temporara cu nr. I X XAS. Desi creanta a fost afectata de un termen suspensiv, aceasta s-a nascut in data de 03.11.2006, deci anterior deschiderii procedurii insolventei in data de 08.07.2010.

Se itereaza considerentele Deciziei nr. X/2011, prin care a fost solutionata contestatia impotriva DRS nr. X/2011 prin care s-a stabilit TVA ce genereaza accesorii din prezenta speta, in care s-a retinut ca datoria vamala a fost stabilita in mod legal din momentul in care marfa a fost plasata sub regim vamal de admitere temporara.

ANAF este unul din creditorii inregistrati in tabelul creantelor cu datoria principala si accesorii calculate pana la data de 08.07.2010.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/2016 si anexa la aceasta Biroul Vamal de Interior Bucuresti a stabilit pentru SC XXX SRL obligatii suplimentare in suma de **X lei**, reprezentand majorari si penalitati aferente TVA stabilita prin DRS nr. X/2011.

Prin DRS nr. X/2011 s-a stabilit TVA suplimentara in suma de X lei si accesorii calculate de la data de 03.11.2010 pana la data de 17.03.2011, in suma de X lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele vamale, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă in mod legal organele vamale au stabilit accesorii pentru o societate aflata in insolventa, aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita prin decizie de regularizare a situatiei vamale, emisa in perioada in care societatea se afla in insolventa prin care s-au stabilit si majorari de intarziere calculate dupa data deschiderii procedurii.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/2016, asa cum se precizeaza in anexa la aceasta, Biroul Vamal de Interior Bucuresti a stabilit majorari de intarziere si penalitati de intarziere pentru neplata TVA in suma de X lei stabilita prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal (DRS) nr. X/2011.

Prin DRS nr. X/2011 s-au stabilit si accesorii aferente TVA, in suma de X lei, calculate pentru perioada 03.11.2010 - 17.03.2011.

Sustinerile contestatoarei sunt ca societatea se afla in insolventa din data de 08.07.2010, in prezent in reorganizare, ca accesoriile stabilite sunt aferente unei creante nascute anterior datei deschiderii procedurii insolventei, pentru creantele nascute anterior datei deschiderii procedurii insolventei art. 41 din Legea 85/2006 prevazand ca nu mai pot fi adaugate accesorii. In opinia sa data nasterii creantei pentru care s-au stabilit accesorii este data depunerii declaratiei vamale de import de admitere temporara nr. I X XAS din 03.11.2006.

În drept, potrivit prevederilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 1 Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal.

(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

“Art. 23 Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

“Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“Art. 122¹ Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței

În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenței, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenței se datorează dobânzi și penalități de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură.”

Rezulta astfel, din prevederile Codului de procedura fiscala, ca pentru obligatiile de plata neachitate la termenul de scadenta, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. In cazul specific al insolventei sunt aplicabile regulile prevazute de legea care reglementeaza aceasta procedura.

Potrivit dispozitiilor art 41 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei, cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 41. - (1) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute anterior datei deschiderii procedurii.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), creanțele garantate se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidator. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă garanția se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula.

(3) În cazul în care se confirmă un plan de reorganizare, dobânzile, majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă și cu prevederile programului de plăți. În cazul în care planul eșuează, prevederile alin. (1) și (2) se aplică corespunzător pentru calculul accesoriilor cuprinse în programul de plăți, la data intrării în faliment.

(4) Nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, nu va putea fi adăugată creanțelor născute ulterior datei deschiderii atât a procedurii simplificate, cât și a celei generale, în cazul în care nici un plan de reorganizare nu este confirmat.”

Potrivit acestor dispoziții sunt prevăzute reguli diferite pentru accesorii, în funcție de data nasterii creanțelor, dacă acestea sunt anterioare sau ulterioare datei deschiderii procedurii insolventei, dacă s-a confirmat sau nu un plan de reorganizare. Astfel, în primul rând, trebuie stabilit dacă creanțele s-au născut anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolventei. Numai dacă creanțele s-au născut anterior datei deschiderii procedurii sunt incidente prevederile art. 41 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora nu mai pot fi adăugate accesorii.

Din dosarul contestației rezultă că în data de 03.11.2006 societatea a efectuat un import în regim suspensiv pentru care a depus declarația vamală de import DVOT I X XAS/03.11.2006, cu termen de încheiere a regimului vamal de admitere temporară în data de 03.11.2010. Întrucât societatea nu a respectat termenul de închidere a regimului vamal a fost emisă DRS nr. X/2011, prin care s-au stabilit TVA în suma de X lei și accesorii aferente TVA în suma de X lei, calculate pentru perioada 03.11.2010 - 17.03.2011. Împotriva DRS nr. X/2011 societatea a formulat contestație respinsă prin Decizia DGFP Ilfov nr. X/2011. În dosarul nr. X/2011, înregistrat la Tribunalul Ilfov în data de 23.08.2011, s-a respins contestația formulată de societate împotriva actului administrativ fiscal, soluție menținută prin Decizia CAB nr. X din 12.05.2014, informații disponibile și în portalul instanțelor de judecată.

Se reține astfel că scadența TVA generatoare de accesorii este data de 03.11.2010, data de la care s-au calculat pentru prima oară majorări de întârziere, prin DRS nr. X/2011, DRS împotriva cărora s-au respins irevocabil caile de atac formulate de societate. Prin urmare, data scadenței fiind și data nasterii creanței, rezultă că **data nasterii creanței** reprezentând TVA de plată în suma de X lei, pentru care s-au calculat accesorii prin Decizia nr. X/2016, **este data de 03.11.2010**. Aceasta pentru că **ne aflăm în prezenta TVA datorată în vamă, pentru bunuri plasate într-un regim vamal special pentru care Codul fiscal prevede ca faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.**

Potrivit prevederilor Codului fiscal, aprobat prin Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.”

“ART. 136 Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin

la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

“ART. 144 Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

(1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;”

Intrucat deschiderea procedurii generale a insolventei societatii a avut loc in data de **08.07.2010**, prin Incheierea pronuntata de Tribunalul Bucuresti in dosarul nr. X XAS, iar scadenta TVA generatoare de accesorii a fost stabilita irevocabil ca fiind data de **03.11.2010**, data la care trebuia incheiat regimul vamal de admitere temporara, rezulta ca nasterea creantei, reprezentand TVA de plata in suma de X lei, ce a generat calculul de accesorii contestat in cauza, a avut loc in data de 03.11.2010. Prin urmare ne aflam in situatia in care nasterea creantei a avut loc ulterior datei deschiderii procedurii insolventei, fiind aplicabile prevederile art. 41 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei. Societatea este in reorganizare in baza planului confirmat de Tribunalul Bucuresti in data de 01.11.2012.

Potrivit dispozitiilor art. 41 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei *“majorările ori penalitățile de orice fel sau cheltuielile accesorii la obligațiile născute ulterior datei deschiderii procedurii generale se achită în conformitate cu actele din care rezultă”*.

Prin urmare nu pot fi retinute in solutionarea contestatiei argumentele contestatarei, ca nasterea creantei principale a avut loc la data importului, anterior deschiderii procedurii insolventei, ceea ce ar exclude calculul accesoriiilor, din moment ce exista un act administrativ fiscal prin care s-au calculat accesorii dupa data deschiderii insolventei, prin care s-a stabilit scadenta TVA de plata dupa data deschiderii insolventei, act administrativ fiscal mentinut de instantele de judecata. Aceasta cu atat mai mult cu cat Codul fiscal, care este lege speciala in materie de TVA, prevede ca faptul generator si exigibilitatea TVA, in cazul regimurilor de admitere temporara, intervine la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim. In consecinta contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

In speta sunt aplicabile prevederile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit carora:

“art. 279 Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborate cu cele ale pct. 11.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015:

”11.1. Contestatia poate fi respinsa ca:

a) neintemeiata, in situatia in care argumentele de fapt si de drept prezentate in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

Pentru considerentele ce preced si in temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015; art. 41 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolventei; art. 136 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC XXX SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. X/2016 emisa de Biroul Vamal de Interior Bucuresti prin care s-au stabilit accesorii in suma de X lei, reprezentand majorari si penalitati aferente TVA stabilita prin DRS nr. X/2011.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicarii, la Tribunalul Bucuresti sau Tribunalul Ilfov.

Director General,